

5.

„S behagelig Skrivelse af 17de Marts d. N. har det ærede Udvalg fremsat forskjellige Spørgsmaal med Hensyn til det stedfundne Salg af Frederikskirken med tilhørende Plads, hvilke Finanzministeriet ikke skal undlade herved tjenstligst at besvare:

1. Den omspurgte Bestemmelse i Kjøbekontraktens § 1, hvorved Kjøberens Raadighed over den fuldbendte Kirke er bleven mere indskrænket end antydet i hans skriftlige Tilbud af 30te Mai f. N., er fremkommen ved mundtlig Aftale imellem Finanzministeren og Etatsraad Tietgen. Saameget nemlig end Finanzministeren maatte paastjønne det i nyseævnte Skrivelse gjorte Tilbud, maatte han dog ønske en bestemt juridisk Formulering af det Forhold, som vilde optaa ved Kirkens Fuldførelse, og da den var udtalt for Etatsraad Tietgen, foreslog denne mundtlig den i Kjøbekontrakten optagne Bestemmelse, at Kirken, istedetfor ved Salget at blive hans ubetingede Eiendom, skulde, naar han havde fuldført den, blive Statseiendom med den paagjældende midlertidige eller betingede Indskrænkning.

2. Noget direkte Forsøg paa at faae Pladsen solgt har Finanzministeriet ikke gjort, og efter Forholdets Bestaaen kunde et saadant Forsøg overhovedet ikke antages at kunne lede til noget Resultat, naar ikke særlig Leilighed tilbød sig. Men Spørgsmaalet om Pladsens og Kirkebygningens Anvendelse og Afhændelse har — som det vil fremgaa af Besvarelsen af Udvalgets 9de Spørgsmaal — gjentagende været under Overveielse og Forhandling.

3. Der har to Gange tidligere meldt sig Kjøbere til Pladsen med derpaa værende Bygninger.

Under 18de December 1849 indgav Grosfæder Lorenzen til Indenrigsministeriet et Forslag om, at Pladsen med derpaa staaende Ruin maatte blive solgt ham til Bebyggelse efter en Plan, ifølge hvilken der midt paa Pladsen af det i Ruinen indeholdte brugbare Materiale skulde opføres en „Konstitutionsløkke“, i Lighed med Vendome-Løkken i Paris, til Værelse for Kong Frederik den Syvende, til hvilken Løkke Midlerne tænktes tilveiebragte ved frivillige Bidrag. Nogen Angivelse af den eventuelle Kjøbesumns Størrelse indeholdt dette Forslag ikke.

Senere indkom der under 24de Januar 1866 et Tilbud fra Stenhuggermester C. Nielsen om, at han, hvis Kirkepladsen med alle derpaa staaende Bygninger inden Forløbet af 3 Maanedre blev stillet til offentlig Auktion, ved denne vilde vedstaa et Bud paa hele Eiendommen af 150,000 Rd.

Endelig har der desuden en Gang meldt sig en Kjøber til Kirkebygningen alene, idet Entreprenøren for Anlægget af Københavns Vandværk i 1856 tilbød at betale 10,000 Rd. samt bygge en Marmorfontæne paa Pladsen og ryddeliggjøre denne, imod at erholde Raadighed over det i Ruinen værende Materiale.

Samtlige disse Tilbud bleve forkastede, fordi Regjeringen ikke kunde gaa ind paa Grundbetingelsen for dem, at Kirkebygningen skulde borttages.

4. Ifølge Thinglæsningslisten er Eiendommen Matr.-Nr. 258 af Etatsraad Tietgen kjøbt for 28,000 Rd. Naar Udvalget foruden om Kjøbesummen tillige har ønsket Oplysning om Eiendommens Værdi, skal Finanzministeriet — næst at bemærke, at man ikke ad officiel Vej har Afgang til at skjønne over, hvorvidt den betalte Kjøbesum svarer til den virkelige Værdi — gjøre opmærksom paa, at det overhovedet vil være umuligt at angive denne Eiendoms Værdi i det Forhold, hvorpaa det her alene kommer an, idet Bygningen er bestemt til Nedrivelse og Grunden til Bade, og Eiendommens Erhvervelse til denne Anvendelse er absolut nødvendig for en hensigtsmæssig Gjennemførelse af hele Planen.

5. Det i Genhold til Kjøbekontrakten udfærdigede Kjøbers Thinglæsning er blevet forsinket ved Ophold med Udfærdigelse af Maaebrev m. m.

6. Efter Etatsraad Tietgens Udtalelser til den daværende Finanzminister maatte det antages, at den hele Forhandling var bristet, hvis den ikke var bragt til Afgjørelse omtrent paa den Tid, det skete, hvilket saameget lettere vil forstaaes, naar det erindres, at Erhvervelsen af den ovennævnte Eiendom var en ufravigelig Betingelse for Planens Udførelse.

7. Sagen om Salget har ikke været foretaget i Statsraadet og heller ikke er der erhvervet allerhøieste Resolution derfor; en saadan Behandlingsmaade krævedes ikke ifølge den bestaaende Forretningsgang under de givne Forudsætninger.